

forsorgen dog selv afgørelse med hensyn til undervisnings- og oplæringspligtens opfyldelse. Den trufne beslutning kan af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn til afgørelse. I øvrigt finder reglerne i § 10, stk. 5 og 6, og § 11 tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Der kan med socialministerens godkendelse og efter forhandling med bestyrelsen ydes tilskud til oprettelse og drift af kommunale eller private institutioner for åndssvage.

Kapitel IV.

Særlige regler vedrørende voksne.

§ 10. Enhver person over 18 år, der er åndssvag, eller hvis tilstand ganske kan ligestilles hermed, og som ikke er omfattet af reglerne i kap. III, er forpligtet til at modtage hjælp i medfør af denne lov, for så vidt vedkommende overlæge skønner, at pågældende må anses som farlig for sig selv eller andre.

Stk. 2. Iværksættelse af hjælpeforanstaltninger i henhold til stk. 1 kan kun ske på grundlag af en erklæring udstedt af en læge, der ikke er ansat ved åndssvageforsorgen.

Stk. 3. Når begæring om hjælpeforanstaltningernes ophør fremsættes, skal vedkommende overlæge snarest muligt og inden 14 dage efter modtagelsen af begæringen tage stilling til, om denne bør nyde fremme. Uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde må begæring om hjælpeforanstaltningernes ophør ikke nægtes, medmindre det må antages, at disse foranstaltningers ophør vil medføre væsentlige ulemper for pågældende selv. Samtidig med meddelelsen om den trufne beslutning skal der gives pågældende underretning om adgangen til at begære sagen forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn.

Stk. 4. Den trufne beslutning om iværksættelse eller opretholdelse af hjælpeforanstaltninger kan af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne, kræves forelagt det i § 4 omhandlede centralnævn til afgørelse.

Stk. 5. Centralnævnet skal træffe afgørelse snarest muligt og inden 1 måned efter ankens modtagelse. Afgørelsen træffes ved

almindeligt flertal og skal ledsages af begrundelse.

Stk. 6. Har centralnævnet truffet afgørelse, kan sagen ikke rejses på ny over for nævnet, før der er forløbet 1 år fra afgørelsens dato, medmindre nævnet har fastsat en kortere frist. Hvis dom er afsagt, regnes fristen fra dommens afsigelse.

§ 11. Centralnævnets afgørelser kan inden 1 måned begæres forelagt retten til afgørelse i overensstemmelse med de i retsplejelovens kapitel 43. a. fastsatte regler. Begæringen om forelæggelse for retten kan fremsættes af pågældende selv eller den, der handler på hans vegne.

Stk. 2. Har centralnævnet godkendt en i medfør af § 9, stk. 5, 2. punktum, eller § 10 truffen beslutning, skal der samtidig med meddelelsen herom gives den, der har indanket sagen, underretning om adgangen til at begære sagen forelagt for domstolene og om den herfor fastsatte frist.

Stk. 3. Er lovligheden af nævnets afgørelse stadfæstet ved dom, kan begæring om fornyet prøvelse ikke rejses med pligt for forsorgen til at forelægge sagen for retten efter retsplejelovens § 469, forinden der er forløbet 1 år fra dommens afsigelse, medmindre retten fastsætter en kortere frist.

Stk. 4. Reglerne i denne paragraf finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor beslutning om iværksættelse af åndssvageforsorg for åndssvage, hvis tilstand rummer fare for retssikkerheden, er truffet af overøvrigheden.

§ 12. I de tilfælde, hvor hjælpeforanstaltninger iværksættes eller opretholdes i medfør af § 9, stk. 5, 2. punktum, eller § 10, påhviler det forsorgen samtidig med beslutningen herom at give skifteretten på den pågældendes hjemsted, i København magistraten, meddelelse herom, for at der kan blive beskikket ham en dertil egnet og villig tilsynsværge. Hvis forholdene ikke taler derimod, bør den pågældendes eget ønske tages i betragtning ved beskikkelsen.

Stk. 2. I andre end de i stk. 1 omhandlede tilfælde påhviler det på tilsvarende måde forsorgen at foranledige en tilsynsværge beskikket, hvis den åndssvage selv fremsætter ønske herom eller forholdene i øvrigt taler derfor.